

Yhdistystoiminnan muuttaminen
verovapaasta
arvonlisäverovelvolliseksi

Kannattaako se?

case: Jousiammuntaseura

Wilhelm Tell Ry

Jussi Pohjanheimo

2018 Laurea

Laurea-ammattikorkeakoulu

**Yhdistystoiminnan muuttaminen
verovapaasta arvonlisäverovelvolliseksi
Kannattaako se?
case: Jousiammuntaseura
Wilhelm Tell Ry**

Jussi Pohjanheimo
Liiketalous
Opinnäytetyö
Marraskuu 2018

Jussi Pohjanheimo

**Yhdistystoiminnan muuttaminen verovapaasta arvonlisäverovelvolliseksi, Kannattaako se?
case: Wilhelm Tell Ry**

Vuosi 2018

Sivumäärä 37

Yhdistystoiminta Suomessa on hyvin aktiivista. Yleishyödylliset yhdistykset tarjoavat jäsenilleen toimintamahdollisuuksia mm. harrastusten parissa. Niiden yhteiskunnallinen merkitys on huomattava, huolimatta siitä, että niiden toiminta perustuu pääosin palkattomaan talkootyöhön.

Opinnäytetyön toimensiantajana on Helsingissä toimiva, perinteikäs Jousiammuntaseura Wilhelm Tell Ry, joka on hallituksessa tapahtuneen sukupolvenvaihdoksen jälkeen pohtinut erilaisia keinoja seuratoiminnan kehittämiseksi. Yhtenä kehitys kohteena seuran hallitus on harkinnut toiminnan muuttamista arvonlisäverovelvolliseksi. Tämän perusteella löytyikin mielenkiintoinen tutkimusaihe, jonka tarkoituksena on auttaa Wilhelm Tellin hallitusta luotsaamaan seuraa tulevana vuosina.

Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää suomalaisten jousiammuntaseurojen käsityksiä vapaaehtoisesta arvonlisäverotuksesta, sen tarjoamista hyödyistä, sekä seurojen aktiivisuudesta sen käyttöönoton suhteen. Tutkimus toteutettiin haastattelututkimuksena puhelimitse, jonka avulla tavoitettiin useiden seurojen hallituksissa toimivia henkilöitä eri puolilta Suomea.

Opinnäytetyön teoria osuudessa tuodaan tutuksi jousiammuntaa urheilulajina, seuratoimintaa ja jousiampujain katto-organisaatiota. Tämän lisäksi keskeisiä, läpikäytäviä aiheita ovat mm. Suomalainen yhdistystoiminta, yhdistysten yleishyödyllisyys sekä arvonlisäverotus.

Puhelinhaastattelu oli tämän laadullisen opinnäytetyön pääasiallinen tutkimusmetodi. Toiminnallisessa osassa käydään lävitse vastauksia ja haastateltavien näkemyksiä, jotka tulivat ilmi haastatteluja tehtäessä. Vastaukset analysoidaan yhtenä kokonaisuutena, säilyttäen seurojen anonymiteetti.

Tämän tutkimuksen perusteella voidaan todeta, että yksikään suomalainen yleishyödyllinen jousiammuntaa harjoittava rekisteröitynyt yhdistys, ei ole toistaiseksi ottanut vapaaehtoista arvonlisäverovellisuutta toimintamallikseen. Yleisin syy tähän on suhteellisen pienet toiminnan tuotot.

Opinnäytetyön ja tutkimuksen vastausten perusteella toimeksiantajayhdistys Wilhelm Tell Ry:lle voi suositella täsmentävien laskelmien tekoa seuran tuloista ja menoista, verraten tämän hetkistä tilannetta mahdolliseen arvonlisäverovelvolliseen tilanteeseen; onko verotettavaa tuloa riittävästi kattamaan ostojen hinnoista hyvitetävää arvonlisäveron määrää?

Asiasanat: Yhdistysten yleishyödyllisyys, arvonlisäverotus, jousiammunta

Jussi Pohjanheimo

Transforming associations tax free operations under voluntary value added taxation; is it worth it? Case: Wilhelm Tell

Year	2018	Pages	377
------	------	-------	-----

Activity of members of Finnish associations is very devoted. Nonprofit associations are offering activities, like sports, to their members. Their influence to the Finnish society is remarkable, despite that their actions are based mainly on voluntary work.

The applicant of this thesis is traditional archery club Wilhelm Tell Ry which is located in the capital of Finland. After the generational reform of the club board, the members of the board have been considering new ways to develop operation modes of the club. As one procedure they have been considering the possibility of making the club's income subject to value added taxation. That is the basic idea of this research and the main purpose is to help the board of Wilhelm Tell to find the right ways of economical actions for the years to come.

The purpose of the research is to find out Finnish archery clubs' understanding about the voluntary value-added taxation. What are the benefits and how actively clubs are using it. The research was carried out by telephone interviews which made it possible to reach several persons which are acting in the boards of many archery clubs around Finland.

The theoretical part of this thesis includes archery as a sport, societies activities, and top organization of the archery clubs. In the center point are also subjects like society policy in Finland, common-good associations and the value-added taxation.

The main research method in this thesis is a telephone interview. The functional part of this thesis deals answers and views that come out. All the answers create one big picture, so all the clubs will stay anonymous.

On the grounds of this research it can be pointed out that not one Finnish common-good archery club have taken that voluntary value-added taxation as their economical method. The most common reason for that is quite small profits of activities.

By the answers of the research it can be recommended to applicant club Wilhelm Tell Ry that it pays off if they do exact calculations incomes and expenses of actions of the club and compare the current situation to possible situation with value added taxes.

Keywords: Value added tax, common-good association, archery

Sisällys

1	Johdanto	6
1.1	Tutkimuksen sekä opinnäytetyön rajaus ja eteneminen	6
1.2	Tutkimuksen anonyymisyys.....	7
1.3	CASE Wilhelm Tell Ry jousiammuntaseura	8
2	Jousiammunnan historiaa ja nykypäivää	8
2.1	Jousiammuntalajit	9
2.2	Lajiliitot ja seurat	12
3	Arvonlisäveron perusteet	13
3.1	Arvonlisäveron tarkoitus	13
3.2	Yhdistyksen hankinnat Suomesta.....	15
3.3	Yhdistyksen hankinnat muista EU:n jäsenmaista	15
3.4	Yhdistyksen hankinnat EU:n ulkopuolelta	15
3.5	Yhdistyksen arvonlisäverosta vapaat toiminnot	16
4	Mikä on yhdistys	17
4.1	Yhdistymisvapaus	18
4.2	Rekisteröity vai rekisteröimätön yhdistys	18
4.3	Yhdistyksen yleishyödyllisyys	19
4.4	Yhdistyksen veroilmoitus	19
4.5	Hakeutuminen vapaaehtoisesti arvonlisäverovelvolliseksi.....	20
4.6	Muutoksia yhdistyksen toimintaan alv-velvollisuuden myötä	21
5	Tutkimuksen toteuttamisen vaiheet	23
5.1	Tutkimusmenetelmän valinta.....	23
5.2	Kohderyhmän valinta.....	24
5.3	Haastatteluihin valmistautuminen ja niiden suoritus	24
6	Tutkimuksen analysointi ja tulokset	25
6.1	Seurojen tulot	26
6.2	Lahjoitukset ja tuet seuratoiminnalle.....	26
6.3	Seurojen menot & tavarantoimittajat	27
6.4	Käsityksiä vapaaehtoisesta arvonlisäverovelvollisuudesta	27
6.5	Swot analyysi	28
7	Johtopäätelmät	29

1 Johdanto

Jousiammunta on lajina hyvin vanha. Jousi ja nuolet ovat vuosituhansien ajan olleet keskeisiä työkaluja niin metsästyksessä kuin sodissa. Nykypäivänä jousiammunta on urheilulaji, joka vaatii harrastajaltaan kärsivällisyyttä, vakaata kättä ja tarkkaa silmää. Jousipysyjä ja ammuntatyylejä on monenlaisia. Toimintaansa kehittävien seurojen täytyy seurata mm. populaarikulttuurin ilmiöitä, kuten elokuvia ja tv-sarjoja, jotka vaikuttavat suuresti pinnalla oleviin jousiammunnan muotoihin, tyydyttääkseen etenkin lajin pariin hakeutuvien uusien harrastajaryhmien tarpeita.

Jousiammuntaseura Wilhelm Tell Ry on Helsingissä pitkään toiminut urheiluseura. Viime vuonna koettujen hallinnollisten muutosten seurauksena, seuran nykyinen hallitus pohtii seuran tulevaisuutta ja mahdollisia, erilaisia toimintamalleja.

Tämän opinnäytetyön aihe löytyikin seuran hallituksen mielenkiinnosta selvittää mahdollisuuksia vapaaehtoisen arvonlisäveron hyödyntämisestä. Kuinka yleistä se on muiden suomalaisten jousiammuntaseurojen piirissä ja millaisia hyötyjä tai haittoja sekä mahdollisuuksia muut saman alan toimijat siinä ovat nähneet. Opinnäytetyössä selvennän myös arvonlisäverotuksen sekä yhdistystoiminnan perusteita.

Yhteistyökumppaneiksi tutkimuksellisen osan teossa oli tarkoitukseni valikoida riittävän laaja otos jousiammuntaseurojen hallitusten jäseniä ympäri maata, jolloin vastaukset tutkimuksessa esitettäviin kysymyksiin ovat monipuoliset ja kattavat. Perustietoja mahdollisista yhteistyöseuroista hankin Suomen Jousiampujainliiton verkkosivuilta sekä liiton toiminnanjohtajalta. Tutkimuksen toteutin pääosin puhelinhaastatteluilla, vastaajien sijaitessa eri puolilla maata, mutta haastatteluiden joukkoon mahtui myös henkilökohtainen tapaaminen.

1.1 Tutkimuksen sekä opinnäytetyön rajaus ja eteneminen

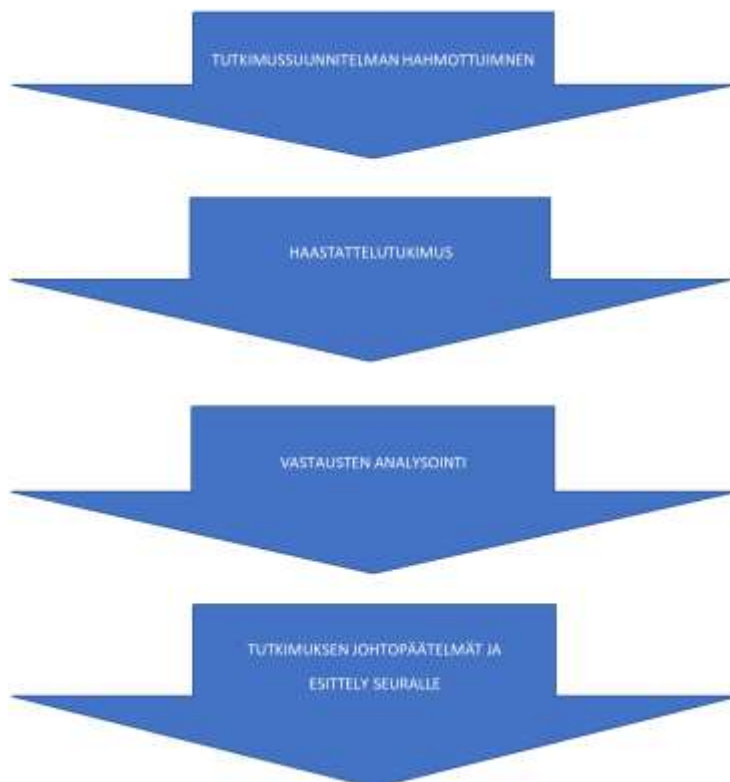
Opinnäytetyöhöni liittyvä tutkimus on rajattu käsittelemään suomalaisten jousiammuntaseurojen tämän hetkistä tilannetta vapaaehtoisen arvonlisäverovelvollisuuden osalta. Selvitän tämän toimintamahdollisuuden yleisyyttä sekä mahdollisia syitä sen käyttämättömyyteen.

Opinnäytetyö sisältää teoreettisen ja toiminnallisen osan. Teoreettisessa osassa käyn lävitse jousiammuntatoimintaa Suomessa, yhdistysten määrittelyä sekä yhdistysten arvonlisäverotuksen perusteita.

Tietoperustana käytän teoreettisessa osassa internettiä, kirjallisia lähteitä sekä veroneuvojan palveluita.

Työn toiminnallisessa osassa on tarkoituksena haastattelututkimuksen keinoin selvittää suomalaisten jousiammuntaseurojen hallituksen jäseniltä heidän käsityksiään ja käytäntöjään tutkimusongelman suhteen.

Haastattelututkimusten valmistuttua teen yhteenvedon saaduista vastauksista joiden perusteella analysoin tulokset ja esittelen ne toimeksi antaneen seuran hallitukselle. Sen avulla hallitus voi tehdä johtopäätöksiä ja kehittää seuran toimintoja.

Kuvio 1: suunnitelman perusteet

1.2 Tutkimuksen anonyymisyys

Suomen Jousiampujain liiton jäsenseuroille ennen haastatteluja lähetetyn informaatio viestissä ilmoitetun mukaisesti, en tutkimustuloksissani käsittele yksittäisiä seuroja tai niiden vastauksia, vaan pyrin käsittelemään vastauksia kokonaisuutena, jolloin vastauksia ei pysty kohdistamaan johonkin tiettyyn seuraan. Tämä helpottaa tutkimuksessa totuudenmukaisten vastauksien saamista, sillä osa haastateltavista on haluttomia julkaisemaan seurastaan tietoja jotka saattavat olla arkaluontoisia.

1.3 CASE Wilhelm Tell Ry jousiammuntaseura

Jousiammuntaseura Wilhelm Tell Ry on perustettu Helsingin Oulunkylässä vuonna 1951. Seuran ehkäpä kuuluisimmat jäsenet vuosien varrelta ovat Tapio ”Tapsa” Rautavaara sekä Tomi Poikolainen.

Rautavaara tunnetaan parhaiten laulajan urastaan, mutta hän oli myöskin näyttelijä sekä monipuolinen huippu urheilija. Lontoon olympialaisissa hän voitti kultaa keihäänheitossa ja jousiammunnassa hän saavutti MM-joukkuekultamitalin vuonna 1958 Brysselissä.

Tomi Poikolainen aloitti jousiammuntauransa Wilhelm Tellissä ja kohtasi urheilu-uransa suurimman hetken Moskovan olympialaisissa vuonna 1980, voittaessaan kultaisen mitalin tähtäinjousella. Hänellä on myös lukuisia mitalisijoituksia niin EM-, kuin MM-kisoista aina 1970-luvulta, 1990-luvulle saakka.

Wilhelm Tellin hallitus uudistui vuonna 2017 ja samalla se koki sukupolvenvaihdoksen, vanhojen konkareiden antaessa tilaa nuoremmille ja innokkaille yhdistystoimijoille. Nykyiseen hallitukseen kuuluu puheenjohtaja, sihteeri, taloudenhoitaja, 5 jäsentä, sekä 3 varajäsentä (Wilhelm Tell Ry, 2018)

Seuralla on kolme pääasiallista harjoituspaikkaa. Ruskeasuolla sijaitsee Helsingin jousiammuntapiirin, jonka jäsen Wilhelm Tell on, ylläpitämä jousiammuntarata. Toinen paikka on Talosaassa, jossa on jousiammuntakentän lisäksi kaksi maastorataa, joissa toisella on normaalit ammuntataustat, ja toisella radalla riistaeläinten kaltaiset 3D maalit. Kolmas harjoituspaikka on ympärivuotisessa käytössä ja se sijaitsee Helsingin Sörnäisissä olevassa Katri Valan väestösuojassa. Täällä on myös seuran toiminnan keskus ja yhdistyksen virallinen sijainti.

Wilhelm Tell Ry:ssä on jäseniä tällä hetkellä 222. Heistä noin puolet on kuulunut seuraan yli kymmenen vuotta. Vastaavasti alle vuoden seurassa olevia on 77 henkeä. Jäsenmäärällä vertaillen Wilhelm Tell on yksi Suomen suurimmista jousiammuntaseuroista.

2 Jousiammunnan historiaa ja nykypäivää

Jousiammunta on hyvin vanha laji. Jousta ja nuolia on käytetty niin metsästyksessä, kuin sotimisessa tuhansien vuosien ajan. Lähes jokaisella alkuperäiskansalla on ollut oman tyylinen jousiaseensa. Ainoana oleellisena poikkeuksena alkuperäiskansoista on Australian aboriginaalit, jotka eivät perinteisesti käyttäneet jousipyssyjä. Todisteita jousien ja nuolien käytöstä on säilynyt mm. kalliomaalauksissa, joiden iäksi on arvioitu 20 000 - 50 000 vuotta. Nämä maalaukset ovat kuvanneet metsästäjiä riistan perässä jouset käsissään. (Hyytinen 2016, 5.)

Olympialaisissa on kilpailtu jousiammunnassa pitkään. 1900 - 1920 jousiammunta oli mukana olympialaisten lajivalikoimassa, ja vuosina 1904 sekä 1908, myös naisilla oli omat kilpasarjansa. Vuoden 1920 kisojen jälkeen kansainvälinen olympiakomitea poisti lajin kisaohjelmasta, koska jousiammunnan kansainväliset säännöt eivät olleet yhteneväiset ja selkeät. Vasta Münchenin Olympialaisissa vuonna 1972, jousiammunta oli jälleen virallisessa kisaohjelmassa. Suomen jousiampujat ovat saaneet yhteensä neljä mitalia olympialaista: Kyösti Laasonen sai pronssia vuonna 1972, Tomi Poikolainen kultaa ja Päivi Meriluoto pronssia vuonna 1980, sekä vuonna 1992 miesten joukkue (J.Lipponen, T.Poikolainen, Ismo Falck) saavutti hopeisen mitalin. (Olympiakomitea, 2018)

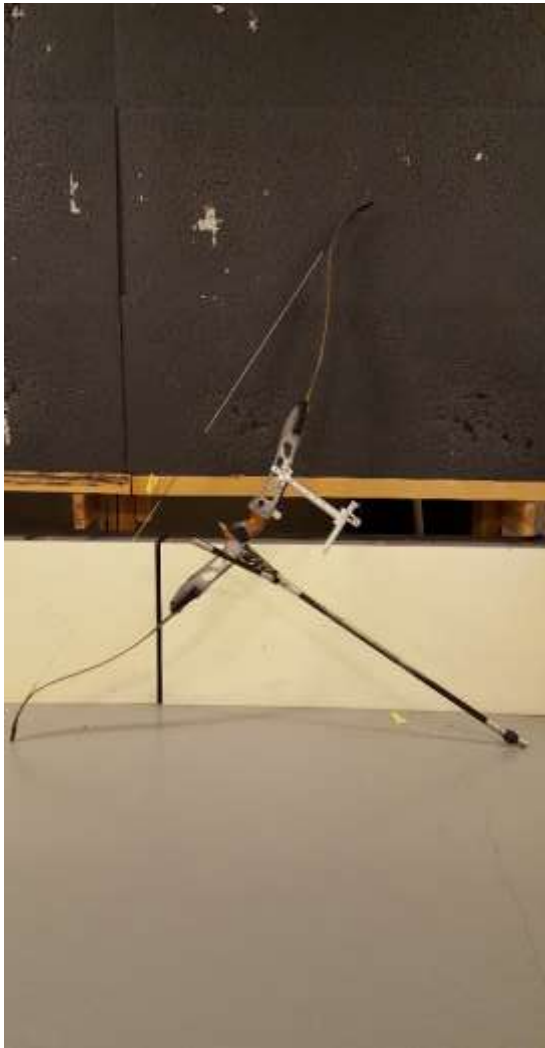
Varhaiset jouset olivat yksinkertaisia puusta valmistettuja primitiivijousia. Vuosituhansien aikana jousia on kehitelty aiempaa paremmiksi ja kehittyneimmät jouset olivatkin yhdistelmä-jousia, joiden rakennusaineina oli puun lisäksi eläinten sarvet ja jänsteet.

Nykypäivänä jousiammunta on huippu-urheilua, joka voi sopia harrastuksena lähes jokaiselle ihmiselle, riippumatta sukupuolesta tai iästä. Jousiammunta on tekniikka ja tarkkuuslaji, joka vaatii vakaata kättä, tarkkaa silmää sekä hyvää vartalon hallintaa, se vaatii keskittymistä suoritukseen, oikeanlaista tekniikkaa, oikeanlaisilla välineillä. Monille se on hyvää vastapainoa harrastajien monesti niin hektiselle elämänrytmille.

2.1 Jousiammuntalajit

Jousiammuntalajeja on lukuisia. Yleisimpiä jousilajeja ovat tähtäinjousi, taljajousi, vaistojousi, sekä pitkäjousi. Tähtäinjousi on yleisin jousimalli tauluammunnassa. Nimensä mukaisesti siinä käytetään tähtäintä ja ampumamatka lajin pääkilpailumuodossa on 70 metriä. Taulun halkaisija on 122 senttiä ja kympin halkaisija 12 senttiä. Taljajousella ampumamatka on 50 metriä, taulun halkaisija 80 cm, josta 8 senttiä on kympin rinkula.

Vaisto-, ja pitkäjousi erottuvat aiemmin mainituista siinä, että niissä ei ole tähtäintä. Tauluammunnassa niiden yleinen kilpa-ampumamatka on 50 metriä, taulun ollessa 122 senttiä halkaisijaltaan.

Kuva 1 Vastakaarijousi (J.Pohjanheimo)

Vastakaarijousi tunnetaan myös nimillä tähtäinjousi sekä olympiajousi. Ampuja käyttää erilaisia suoja ampueessaan, joista yleisimmät ovat jousikädessä rannesuoja, ehkäisemässä jänteen aiheuttamia vammoja jänteen iskiessä käsivarteen sekä sormisuoja estämässä hiertymiä nuolikäden sormissa.

Kuvassa oleva vastakaarijousi edustaa toistaiseksi ainoata Olympialaisissa kilpailtavaa jousiammuntalajia. Vaistojousi on hyvin pitkälti vastaavanlainen jousi, kuin kuvassa oleva vastakaarijousi. Oleellisin ero tähtäimen puuttuminen ja vakaimien hyvin pieni koko. Vaistoamunta mukailee metsästysammuntaa, jossa etäisyys on arvioitava ja tähtäys suoritettava silmän ja käden yhteistyönä.

Kuva 2 Taljajousi (J.Pohjanheimo)

Taljajousessa on epäkeskopyörä joko molemmissa tai vain toisessa jousen lavassa. Tämä helpottaa ampumista epäkeskon keventäessä jousen jännitystä tähtäyksen aikana.

Taljajousessa käytetään tähtäintä, ja tarkkana ja vahvana jousena se onkin suosituin malli metsästyskäytössä. Siinä voidaan käyttää monentyypisiä vakaimia, mutta maastossa liikuttaessa, tai nopeassa jahtitilanteessa, kuvassa oleva pitkä etuvakain, vaikeuttaa aseiden käsittelyä.

Taljajousta ei viritetä jänteestä sormilla kiinni pitäen, vaan nuolikädessä on laukaisulaite, jonka ansiosta laukaisu tapahtuu virheettömämmin ja nuoli lähtee lentoon suoraviivaisemmin, kuin sormilaukaisulla. (Hyytinen.T, 2016, 33)

Kuva 3 Pitkäjousi & ratsastusjousi (J.Pohjanheimo)

Kuvassa alempana oleva pitkäjousi on perinteikäs englantilaistyyppinen ase.

Se on puusta valmistettu eikä siinä ole minkäänlaisia tähtäyslaitteita tai vakaimia. Nimensä mukaisesti se on rungoltaan pitkä ja sen teho perustuu sen pituuteen sekä jäykkyyteen. Teho kasvaa, mitä pidemmälle jousia jännitetään. Raaka-aineena tällaisilla primitiivijousilla on käytetty kulloisenkin alueen sitkeimpiä puulaatuja.

Pienempi jousi kuvassa kuuluu ratsastusjousiammuntaan. Lyhyen pituutensa vuoksi se on kätevä käyttää esimerkiksi hevosen selässä ratsastettaessa, eikä lyhyet jousen lavat haittaa kohtuuttomasti liikkumista hevosen selässä tai kääntymistä puolelta toiselle pikaisissa taistelu-, tai metsästystilanteissa. Ratsastusjousiammunta on viime aikoina saanut paljon huomiota mediassa ja jousiampujain harrastajakunnassa. Se nauttiikin suurta suosiota ja on tällä hetkellä voimakkaasti kasvava laji.

2.2 Lajiliitot ja seurat

SJAL, eli Suomen Jousiampujainliitto on suomalainen jousiammuntaseurojen katto-organisaatio. Siihen kuuluu tällä hetkellä 57 jousiammuntaseuraa, joka puolelta maata. Jäsenistön yhteismäärä on noin 2600 (SJAL jäsenistö). Liiton tavoitteena on kehittää jousiammuntaa urheilulajina, lisätä sen tunnettavuutta, kasvattaa harrastajamääriä sekä tukea potentiaalisia ampujia kisamenestyksen saavuttamisessa. Kehityskohteina liitolla on mm. valmennuskoulutus, juniorityö sekä seurojen toiminnan kehittäminen.

Muita pienempikokoisia liittoja Suomessa ovat mm. Suomen Maastojousiampujain liitto (FFAA), sekä Suomen Jousimetsästäjien liitto (SJML). FFAA:lla on jäsenseuroja viimeisen

tiedon mukaan 28 (FFAA jäsenistö). SJML:n jäsenseurojen määrä on tällä hetkellä 26 (SJML jäsenmäärä).

Edellämainittujen lisäksi eri seuroilla on yhteenliittymiä, kuten pääkaupunkiseudulla toimiva Helsingin Jousiammuntapiiri (HJAP), jonka jäseninä ovat alueella toimivat seurat Artemis, Robin Hood sekä Wilhelm Tell. Tuoreimpana tulokkaana mukana on myös Sherwoodin Iloiset Veikot.

HJAP:in pääasiallinen toimenkuva on ylläpitää seurojen välistä yhteistyötä sekä Ruskeasuon ammuntarataa jäsenseurojen jäsenten käyttöä varten, lisätä lajin tunnettavuutta ja järjestää alkeisammuntaa ja piirikilpailuita. (Helsingin jousiammuntapiiri).

3 Arvonlisäveron perusteet

Suomessa käyttöön otettiin yleinen kulutusverotus jatkosodan aikana vuonna 1941. Kuten monet muutkin verot, niin myöskin tätä liikevaihtoveroa kutsuttiin väliaikaiseksi veroksi. Kuitenkin tätä veroa uudistettiin kerta toisensa jälkeen aina vuoteen 1994 saakka.

Kesäkuussa 1994 liikevaihtovero lakkautettiin ja tilalle tuli arvonlisävero.

Syitä liikevaihtoverosta arvonlisäveroon siirtymiselle oli useita.

- Liikevaihtoverotuksessa kaikkien hyödykkeiden myynti ei ollut verotuksen alaista, etenkin palveluiden verotus oli pääsääntöisesti jätetty LVV:n ulkopuolelle
- LVV:ssa vain raaka-aineet sekä tuotteet olivat vähennyskelpoisia, käyttöomaisuushankinnat olivat vähennyskelvottomia
- Rajoitetut vähennysoikeudet aiheuttivat hinnan nostopaineita niin verollisten kuin verottomienkin hyödykkeiden myyntihintoihin
- Suomi liittyi Euroopan Unioniin vuonna 1995, ja samalla EU:in arvonlisäverodirektiivi tuli sitovaksi Suomen valtiolle. (Äärilä, Nyrhinen, Hyttinen, Lamppu, 2017, 25-28).

3.1 Arvonlisäveron tarkoitus

Arvonlisäverolla verotetaan tuotteiden ja palveluiden käytöstä. Se on kulutusvero, jonka maksajana on lopullinen kuluttaja. Kulutusveron verotulot kohdistuvat siihen maahan, jossa kulu- tus tapahtuu, eikä sinne missä tuotteet ja palvelut on tuotettu.

Arvonlisäveron välillisyydellä tarkoitetaan sitä, että hyödykkeen myyjä laskuttaa veron kuluttajalta osana tuotteen lopullista hintaa, ja tilittää veron edelleen valtiolle. Arvonlisävero maksetaan vaihdannan joka portaalla, eli verovelvollisia ovat niin tuottajat, tukkurit, kuin jälleenmyyjätkin. Jotta tuotteen lopullisessa hinnassa vero olisi vain yhdenkertaisena, on yrityksillä ALV:n vähennysoikeus. Hyödykkeen joka tuotanto ja myyntiportaalla oleva yritys voi vähentää tilitettävän veron määrästä ostamiensa tuotantopanosten ostohintoihin sisältyneen veron. Näin ollen lopulliselle kuluttajalle jää hyödykkeestä maksettavaksi veroa kyseisen tuoteryhmän arvonlisäverokannan mukaisesti, joka useimmissa tuotteissa on 24%.

3.1.1.1 Arvonlisäverokannat

Suomessa yleinen arvonlisäverokanta on vuoden 2013 alusta lähtien ollut 24%. Alennettuja verokantoja on kolme; 14 %, 10 % sekä 0 %.

14 %:n verokannalla ovat elintarvikkeet, ravintola-, ja ateriapalvelut sekä eläinten rehut.

10 %:n verokantaan kuuluvat kirjat, lääkkeet, henkilökuljetukset, liikunta-, ja majoituspalvelut, kulttuuritapahtumien pääsyliput, aikakaus-, ja sanomalehtien kestotilaukset.

0%:n verokantaa nauttivat vientiyritykset, Suomen ulkopuolelle suuntautuvat tavarakuljetukset sekä vientiteollisuus.

Tavaroiden ja palveluiden verokannat

24 %	yleinen verokanta: useimmat tavarat ja palvelut
14 %	alennettu verokanta: elintarvikkeet, rehu, ravintola- ja ateriapalvelut
10 %	alennettu verokanta: kirjat, lääkkeet, liikuntapalvelut, elokuvanäytökset, kulttuuri- ja viihdetilaisuuksien sisäänpääsy, henkilökuljetus, majoituspalvelut ja televisio- ja yleisradiotoiminnasta saadut korvaukset

Kuvio 2 Arvonlisäverokannat

Kokonaan arvonlisäveroista vapautettuja tahoja ovat: hammashoito, sairaanhoito, sosiaalihoito, perus-, ammatti-, ja yliopistokoulutus, vakuutus-, ja rahoituspalvelut, arpajaiset sekä rahapelit, esiintyvien taiteilijoiden palkkiot, kiinteistöjen myynti sekä julkiset hautauspalvelut.

3.2 Yhdistyksen hankinnat Suomesta

Aatteellisen yhdistyksen tehdessä hankintoja suomalaisilta jälleenmyyjiltä, on ostot rinnastettavissa arvonlisäverotuskäytännön osalta yksityishenkilön ostoihin. Hankkiessaan välineitä ja tarvikkeita jousiammuntaseurat maksavat arvonlisäveron niiden hankintahinnassa, eikä normaalissa seuratoiminnassa niillä ole vähennysoikeutta.

3.3 Yhdistyksen hankinnat muista EU:n jäsenmaista

Hankittaessa tavaroita toisesta EU maasta, puhutaan yhteisöhankinnasta, joka on veronalaista. Yhteisöhankintoja verotetaan määränpääperiaatteen mukaisesti, eli ostettaessa esim. Belgiasta ammuntatauluja Suomeen, verotus toteutuu periaatteessa Suomen alv:n mukaisesti. Kuitenkin, koska yleishyödyllinen yhteisö ei ole elinkeinonharjoittaja, ei sitä tämä yhteisöhankintasääntö koske, eli yleishyödylliset yhteisöt maksavat hankintansa arvonlisäverot myyjämaan verotuksen mukaisesti, kuten Äärilä ym. (2017, 502) toteavat.

3.4 Yhdistyksen hankinnat EU:n ulkopuolelta

Ostettaessa tarvikkeita EU:n ulkopuolelta, eli jousiammuntatarvikkeiden ollessa kyseessä, pääsääntöisesti Yhdysvalloista, on kyseessä tavaran maahantuonti yhteisöön. Maahantuonti on maahantuojalle verollista toimintaa, jolloin siihen sovelletaan Suomen arvonlisäverokantaa.

Kun tavara tuodaan Suomeen EU:n ulkopuolelta, on se ilmoitettava tullattavaksi. Tulli määrittelee tuotteen tullausarvon sekä rahastaa sen, alv:n, tuontimaksun ja mahdolliset muut maahantuontiin liittyvät maksut.

Mistä maista toimitettavat tavarat pitää tullata?

TILAUS TOIMITETAAN	Tullaus	Tullimaksu	Arvonlisävero
EU:n alueelta	Ei	Ei	Ei
EU:n tullialueelta, mutta veroalueen ulkopuolelta*	Kyllä	Ei	Kyllä
EU:n ulkopuolelta	Kyllä	Kyllä	Kyllä

Kuva 4 Tullausinfo

3.5 Yhdistyksen arvonlisäverosta vapaat toiminnot

Yleishyödyllinen yhdistys on velvollinen maksamaan veroa elinkeinotuloistaan, sekä omistamiensa kiinteistöjen tuomista tuloista, silloin kun kiinteistötulot koituvat muista kuin yleishyödyllisistä käyttökohteista.

Elinkeinotuloina ei tällaisessa tapauksessa kuitenkaan pidetä esimerkiksi:

- toiminnan rahoittamiseksi järjestettyjä urheilukilpailuita, sekä sen aikaiset myynti-, ja tarjoutulot
- seuran lehdistä saadut tulot
- seuran viirien tai merkkien myyntituotot
- eikä bingopelin tuomaa tuottoa. (Tuloverolaki 23§)

Tuloverolaissa sanotaan myös, että yleishyödyllisten urheiluseurojen verovapaana toimintana voidaan pitää jäsen-, lisenssi-, kilpailu- ja sarjamaksujen keräämistä, avustusten ja

lahjoitusten saamista, sekä oleellisesti seuran tarkoituksen mukaista maksullista urheilukoulu-toimintaa, kuten jousiammuntakurssitusta (tuloverolaki 22§).

4 Mikä on yhdistys

Suomessa on runsaasti yhdistyksiä, ja ihmisten yhdistymisellä on pitkät perinteet. Muutkin nimitykset, kuten clubi, kerho, seura ja osasto, ovat yhdistyksistä käytettyjä nimityksiä. Kun useat seurat yhdistyvät yhden katto organisaation alle, puhutaan keskusjärjestöstä tai liitosta, esim. Suomen Jousiampujain liitto Ry.

1700-luvulla, Suomen ollessa vielä osa Ruotsin kuningaskuntaa, maahamme perustettiin ensimmäisiä yhdistyksiä. Kuitenkin vasta Suomen itsenäistyttyä yhdistystoiminta sai tuulta siipiensä alle, perustuslain taatessa ihmisille aiempaa laajemmat oikeudet kokoontua ja ryhmityä.

Yhdistysten lukumäärä oli vuoden 2017 loppuessa 105 005 rekisteröitynyttä yhdistystä. Tähän lukuun ei lasketa uskonnollisia ryhmiä, joita oli 440 kipaletta (Patentti ja rekisterihallitus).

Useimmiten yhdistyksen jäseniksi mielletään ihmiset eli luonnolliset henkilöt. Näiden lisäksi jäseninä voi myös olla esimerkiksi osakeyhtiöitä tai muita rekisteröityjä yhdistyksiä. Monesti eri alojen katto organisaatiot muodostuvat useista pienemmistä paikallisyhdistyksistä.

Yhdistyksen perustunnusmerkkejä on kolme.

- Yhdistyksessä on oltava minimissään kolme jäsentä.
- Yhdistyksen toiminnan on pääsääntöisesti oltava jatkuvaa
- Yhdistyksellä on oltava jokin aatteellinen tarkoitus.

Aatteellisuudella on yhdistystoiminnan suhteen laaja merkitys. Se voi rakentua esim. jonkin kulttuurikohteen säilyttämisen ympärille, esim. Malmin Lentokentän Ystävät Ry, tai Animalia Ry:n, joka yhden toiminta ajatuksensa mukaisesti, haluaa edistää kasvisruoan kulutusta, ja vähentää lihatuotteiden menekkiä.

Loimu (2012, 23-24) kertoo yhdistystoiminnan käsikirjassa että, aatteellisiksi järjestöiksi luetaan myös monet hyväntekeväisyys järjestöt, kuten Lions Club, ammattiyhdistykset, jotka ajavat jäsenistönsä etuja, sekä urheiluseurat, jotka tuottavat palveluita, virkistystä ja harjoittelumahdollisuuksia jäsenilleen sekä mahdollisesti myös muille sidosryhmille, kuten yrityksille virkistymispäivien muodossa.

4.1 Yhdistymisvapaus

Suomen perustuslain 13 pykälä (perustuslaki, 13§) takaa kaikille kansalaisille, ilman erillistä lupaa, oikeuden kokoontua, perustaa yhdistys, pyrkiä jäseneksi yhdistykseen, erota yhdistyksestä sekä niin halutessaan osallistua yhdistyksen toimintaan. Tämä vapaus koskee niin ammatillisia, kuin myös muidenkin etujen valvomiseen liittyviä tarpeita.

Yhdistysvapauteen liittyy myös sisäinen autonomia, jonka perusteella yhdistyksellä on valta ja vapaus itse määritellä omat säännönsä yhdistyslain puitteissa.

Vaikka yhdistymisvapaus on laaja ja perustuslailla kaikille taattu, on silläkin rajoituksensa. Yleistä turvallisuutta ja järjestystä mahdollisesti vastustavat organisaatiot, taikka sotilaallisesti järjestäytyneet ryhmittymät eivät nauti yhdistymisvapauden oikeudesta (Perustuslaki, 3§).

4.2 Rekisteröity vai rekisteröimätön yhdistys

Koska kolmen henkilön yhteenliittymä yhteisen päämäärän vuoksi on jo tulkittavissa yhdistykseksi, on rekisteröimättömien yhdistysten tunnistaminen monesti hankalaa. Tällaisia voivat olla esimerkiksi urheiluryhmät, seurojen eri toimikunnat tai koulun luokkaretkitoimikunnat. Toiminnan ollessa pienimuotoista, ei niiden nimeämättömyydestä myöskään ole tavallisesti harmia.

Rekisteröimätön yhdistys on vapaa toimimaan parhaaksi katsomallaan tavalla. Siinä ei tarvitse olla yhdenvertainen tai demokraattinen jäsenistön eikä päätösten teon suhteen. Rekisteröimätön yhdistys ei ole lain mukaan oikeushenkilö, joten se ei voi järjestää huvitilaisuuksia, julkisia kokouksia, eikä harjoittaa elinkeinoa. Yhdistyksen toimiin osallistuneet henkilöt ovat henkilökohtaisessa sekä yhteisessä vastuussa yhdistyksen sitoumuksista ja tekemisistä.

Verotuksessa rekisteröimätöntä yhdistystä pidetään siis yhtymänä, jonka toiminnan tulot verotetaan jäsenistön omien tuloverojen mukaisesti.

Rekisteröidyllä yhdistyksellä on huomattavasti enemmän oikeuksia. Se on lain mukaan oikeushenkilö, jolloin itse yhdistys, eikä siinä toimiva jäsenistö, on vastuullinen yhdistyksen sitoumuksista. (Loimu, 2012, 27-28.)

Rekisteröidyllä yhdistyksellä on oikeuskelpoisuuden mukanaan tuomia oikeuksia sekä velvollisuuksia. Ry:llä voi olla omistuksia ja se voi asioida viranomaisissa. Se voi tehdä nimissään kauppoja sekä sopimuksia, vastaanottaa lahjoituksia, järjestää arpajaisia ja yleisiä rahankeräyksiä. Sen tulee toimia yhdistyslain mukaisesti ja sen toiminnan täytyy olla järjestäytynyttä.

Rekisteröityneellä yhdistyksellä on lain mukaisesti vuotuiset kokoukset, joissa valitaan yhdistyksen hallitus. Sen kirjanpito hoidetaan hyvän tavan mukaisella ja asiallisella tavalla, ja sillä on toiminnantarkastaja(t). Ry:n jäsenillä on oikeus osallistua yhdistyksen toimintaan ja päätöntekoon käyttämällä äänioikeuttaan. Jäsenillä on oikeus tulla valituksi yhdistyksen toimielimiin sekä valvoa yhdistyksen toimintaa. Rekisteröityneissä yhdistyksissä jäsenet eivät ole henkilökohtaisessa vastuussa yhdistyksen sitoumuksista. (Yhdistyksen järjestäytyminen).

4.3 Yhdistyksen yleishyödyllisyys

Tuloverolain 22§:ssä määritellään yhteisön yleishyödyllisyys. Yleishyödyllinen yhteisö toimii ainoastaan yhteisön edun hyväksi niin aineellisessa kuin henkisessä mielessä. Yleishyödyllisen yhteisön toiminta ei rajoitu vain tiettyihin henkilöihin, eikä sen tarkoitus ole tuottaa jäsenilleen taloudellisia etuja. Tätä tarkoitetaan myös, kun puhutaan voittoa tavoittelemattomasta yhdistyksestä; tekemästään voitoista yhdistys ei saa jakaa voitto osuuksia jäsenilleen, vaan mahdollisten voittojen kuuluu säilyä yhdistyksen yleishyödyllisen toiminnan piirissä.

Yleishyödyllisinä yhdistyksinä pidetään mm. urheiluseuroja sekä vapaaehtoistyöhön perustuvia harrastus- ja vapaa-ajantoimintaa edistäviä yhdistyksiä (Tuloverolaki, 22§).

Yleishyödyllinen yhteisö voi saada vapautuksen tuloveroista, mikäli sen toiminta on yhteiskunnallisesti merkittävää. Verotettavana elinkeinotulona ei kuitenkaan yleisesti pidetä sellaisia tuloja, joita yleishyödyllinen yhdistys saa pienimuotoisesta tuotteiden tai palveluiden myynnistä, jonka tarkoituksena on yhteisön oman toiminnan rahoittaminen. Tämä vapautus ei koske arvonlisäverotusta, joka määräytyy yhdistyksen liikevaihdon perusteella. (Verottaja, yleishyödyllisyys.) Muista kuin verollisista tuloista yleishyödyllinen yhteisö on normaalin kuluttajan asemassa. Yhdistys ostaa tarvitsemansa tarvikkeet ja palvelut arvonlisäveron sisältävin hinnoin, eivätkä saa normaalisti niistä vähennysoikeutta (Myrsky 2004, 202).

4.4 Yhdistyksen veroilmoitus

Normaalioloissa kun yhdistyksellä ei ole ollut verotettavia tuloja, sen ei tarvitse tehdä verottajalle vuosittaista veroilmoitusta.

Yleishyödyllisen yhteisön on kuitenkin annettava veroilmoitus silloin, kun sillä on ollut veronalaisia tuloja, sen omistaman kiinteistön tiedoissa on tapahtunut muutoksia tai kun verottaja pyytää yhdistykseltä selvitystä. Ilmoituksen tekee henkilö, jolla on yhteisön nimenkirjoitusoikeus. (Vierros, Pöyhönen, Kallio 2010, 140)

4.5 Hakeutuminen vapaaehtoisesti arvonlisäverovelvolliseksi

Yhdistyksellä ei välttämättä ole Y-tunnusta, eikä se välttämättä ole yritys-, ja yhteisötietojärjestelmässä. Yhdistykset ovat kuitenkin yhdistysrekisterissä ja niillä on kuusinumeroinen rekisterinumero. Tarvitessaan Y-tunnuksen yhdistyksen täytyy tehdä perustamisilmoitus verohallintoon verotuksen vuoksi, sekä kaupparekisteriin elinkeinotoiminnan harjoittamisen vuoksi. (Y-tunnus). Myös palkkoja maksettaessa, rekisteröitynyt yhdistys tarvitsee Y-tunnuksen ilmoittautuessaan ennakonperintärekisteriin.

Arvonlisäverovelvolliseksi hakeutuneen yleishyödyllisen yhdistyksen toiminta on liiketoiminnallista. Vaikka liiketoiminnallisuutta ei ole selkeästi määritelty arvonlisäverolaissa, katsotaan sen oleellisiksi ominaisuuksiksi mm. toiminnan suunnitelmallisuutta ja jatkuvuutta, toiminnan itsenäisyyttä, laajaa asiakaskuntaa sekä tarkoituksena ansaita yrittäjämäisellä toiminnalla (Perälä & Perälä 2003, 305).

Oleellista liiketoiminnalliselle toiminnalle kuitenkin on, että palveluntarjoajan myymät tuotteet ja palvelut myydään verollisina, eli hintoihin on lisätty arvonlisäveron määrä. Vastaavasti yhdistyksen hankkiessa tavaroita tai palveluita toimintaansa varten, on niiden hintoihin sisältyvä arvonlisävero vähennyskelpoinen. Vapaaehtoinen halkeutuminen verotuksen piiriin saattaa olla harkittavissa silloin kun toimintaan liittyy riittävän paljon verollisia kuluja. Yleisimpiä tällaisia kuluja jousiammuntaseuroilla ovat kuluvan materiaalin hankinnat, joita ovat ampuматаustat ja maalitaulut. Harvemmin hankittavia, pitkäikäisiä tarvikkeita ovat mm. jousipysyt sekä nuolet, jotka kestävät käytössä useita vuosia.

Jos vähäisen toiminnan harjoittaja, jonka verollinen liikevaihto on alle 10 000 euroa, hakeutuu verovelvolliseksi, tulee arvonlisäverot maksaa kaikesta alv:n alaisista myynneistä (Äärilä, Nyrhinen, Hyttinen, Lamppu 2017, 51).

Myös seuran jäsenmaksut tulevat monesti arvonlisäverotuksen alaisiksi. Tämä edellyttää sitä, että verottaja katsoo jäsenmaksun olevan vastike jäsenen seuralta saamia palveluksia vastaan. Jäsenmaksun ja jäsenen seuraltaan saamien palveluiden välillä on siis oltava yhteys, joka voidaan todeta seuran säännöissä määriteltynä jäsenen oikeuksina tarjottuihin palveluihin.

Useimmiten hakeutuminen vapaaehtoisen alv:n pariin on harkinnan arvoista silloin kun yhdistys myy tuotteita tai palveluita verovelvollisille yrityksille ja yhdistyksen verot kertaantuisivat puuttuvien vähennysoikeuksien vuoksi (Äärilä, ym. 2017, 65)

4.6 Muutoksia yhdistyksen toimintaan alv-velvollisuuden myötä

Tehdessään paljon maksullista kurssitus-, ja opetustoimintaa, sekä yritysten työhyvinvointipäivien ammutuksia, lisääntyy jousiammuntaseuran tulot ja sitä kautta seuran liiketoiminnallisuus. Menot eivät kuitenkaan välttämättä kasva samassa suhteessa, sillä esittely ja opetustoiminnassa käytettävät jouset ja nuolet ovat pitkäikäisiä, eikä niiden uusimiseen tarvitse tehdä investointeja kovinkaan usein. Myöskään taustat eivät kulu kovin nopeasti pienitehoisten harjoitusjousten käytöstä.

Yleishyödyllisessä yhdistyksessä hallinto, toiminnan johtaminen, seuran yleiset työt, valmentaminen ym. tehtävät jakautuvat seuran jäsenille. Monesti työt kasaantuvat hallituksen jäsenille ja seuran aktiivisille toimijoille. Suuri osa jäsenistä ei syystä tai toisesta osallistu palkattomiin, talkoosenteella tehtäviin seuran töihin. Osa seuraan kuulumattomista ammunnan harjoittelijoista voi olla siinä luulossa, että seura on palvelun liiketoiminnallinen myyjä, ja ammunnan harjoittelija kuluttaja-asiakas.

Yhdistyksessä voi olla palkattua henkilökuntaa esimerkiksi valmennuksessa, vaikka kyseessä olisikin yleishyödyllinen yhdistys. Lisäksi seuran aktiiviharrastajat voivat toimia myös valmentajina. Tämä saattaa aiheuttaa tunteita epäreilusta toiminnasta, yhden saadessa palkkaa, ja toisen tehdessä talkootyötä ilman korvausta, tai vaatimattomilla kulukorvauksilla kuljetuista kilometreistä. Tällöin kynnyks tulla mukaan vastikkeettomaan seuratyöhön kasvaa.

Useimmat suomalaiset jousiammuntaseurat ovat alle 100 hengen seuroja. Tästä johtuen myös toiminnan tuotot ja kulut ovat melko pieniä, eikä seuran toiminta nykyisellään vaadi suuria panostuksia tai ammattimaista toimintaa. Yhdistyksen johtaminen ja hallituksen keskeisten toimintojen hoitaminen onnistuu tehtävänsä perehtyneeltä ja motivoituneelta jäseneltä.

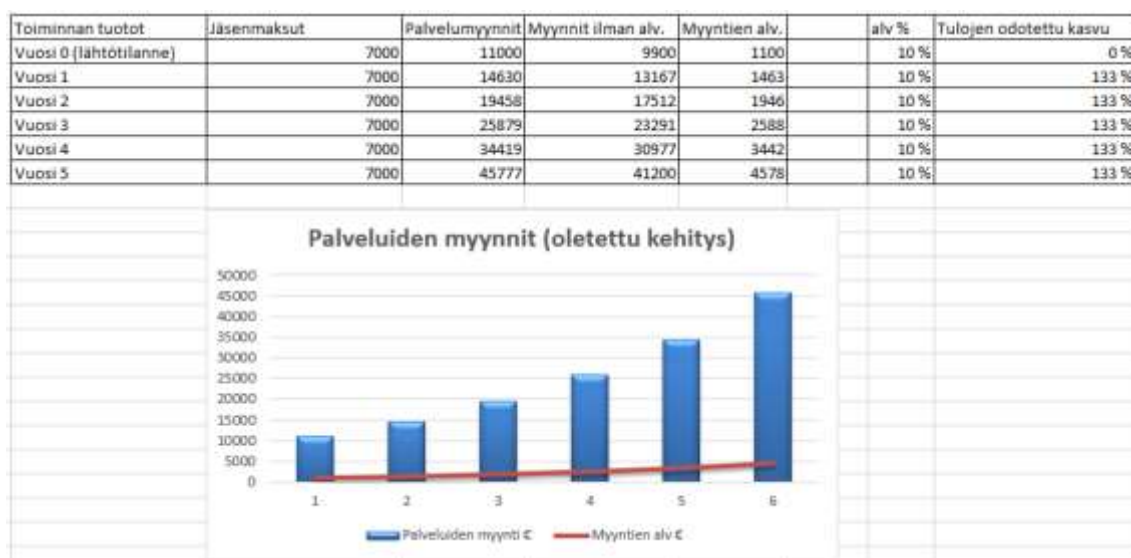
Seuran toimintaa kehitettäessä aiempaa kaupallisempaan suuntaan myös hallinnon tehtävät hankaloituvat ja vaativat enemmän osaamista sekä lakien ja asetusten tuntemista. Palkattaessa vakituisen henkilön valmennustehtäviin, täytyy seuran johtohenkilöiden hallita työlainsäädäntöä. Samalla seuran rahastonhoitajan tehtävät lisääntyvät huomattavasti, kun hänelle tulee paljon uusia tehtäviä palkanlaskennan saralla. Tämä saattaa johtaa siihen, että seura voi joutua miettimään talousasioiden hoidon ulkoistamista, tai ammattilaisen palkkaamista niihin, täyttääkseen lakien ja asetusten vaatimukset, sekä ehkäistäkseen palkattoman, talkootyötä tekevän rahastonhoitajan loppuunpalamisen. Tästä seuraa jälleen kulujen nousua. (Seura 6).

Seuraava askel olisi seura 6:n mukaan palkatun hallinnollisen henkilön, toiminnanjohtajan palkkaaminen. Toiminnanjohtaja olisi moniosaja, joka hoitaisi seuran tehtäviä monipuolisesti: hallinnointia, kurssikoordinoointia, valmennusta, viestintää ja markkinointia täyden työviikon osalta. Lisääntyneestä toiminnasta johtuen seuran kapasiteetti tulisi nopeasti vastaan.

Nykyiset harjoittelu ja kurssitustilat joissa toimitaan, kävisivät välittömästi pieniksi. Eli seuran täytyisi hankkia kokonaan uusi halli toiminnalleen tai jakaa alkeisohjaus ja muu harjoittelutoiminta nykyisen ja uuden hallin välillä. (Seura 6).

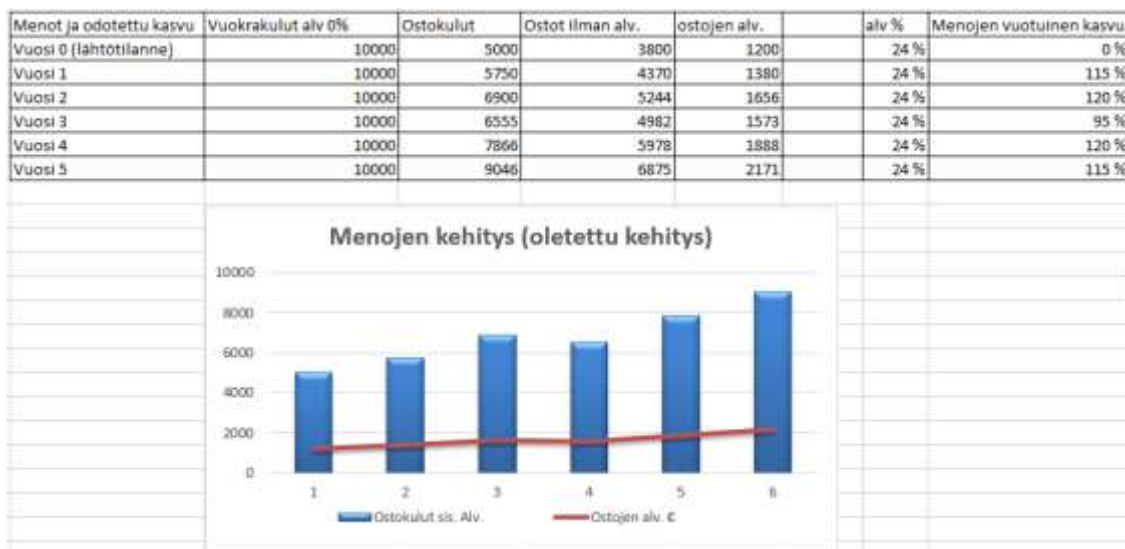
Yksi huomattava apu nykyisessä yleishyödyllisessä seuratoiminnassa on niiden saama yhteiskunnallinen tuki. Kaupungilta, valtiolta, kunnalta tai EU:lta seura voi hakea tukea toiminnalleen. Etenkin kaupungit suhtautuivat haastattelututkimuksen vastausten mukaan nykyisin hyvinkin suopeasti seurojen tukipyyntöihin. Seurat saavat tukea niin ulkokenttien, sisähallien, niiden kunnossapidon, kuin myös ratarakennelmien ja ammutataustojen suhteen, sekä myös rahallista tukea. Seuratoiminnan muuttuessa aiempaa liiketoiminnallisemmaksi, saattaa tukien myöntäjät harkita avustuksiaan uudelleen.

Alla olevassa Kaavio 1:ssä on kuvattu kuvitteellisen suomalaisen jousiammuntaseuran tulojen kehitystä. Koska alle 10 000 euron tulot ovat normaalitilanteessa verovapaita yleishyödylliselle yhdistykselle, on lähtötilanne alle tuon summan. Vuosi 0 kuvaa tätä hetkeä ja vuotuisiksi seuran tulojen kasvuvauhdiksi on oletettu 33% vuodessa. Arvonlisävero joka on nykyään 10% urheilupalveluiden arvosta, on merkitty punaisella janalla.

Kaavio 1

Kaavio 2 kuvaa samaisen, kuvitteellisen seuran menojen kehitystä. Seuran materiaali ostojen alv. on yleinen 24 %. Kuten tutkimushaastatteluissa kävi ilmi, harrastevälineiden ja materiaalien hankinnat eivät kasva yhtä jyrkässä suhteessa, verrattuna palveluiden myynnistä saattuihin tuloihin.

Kaavio 2

5 Tutkimuksen toteuttamisen vaiheet

Oleellinen osa opinnäytetyötä on siihen kuuluva tutkimusprojekti. Tämän projektin tarkoituksena oli selvittää moniko kotimainen jousiammuntaseura hyödyntää toiminnassaan vapaaehtoista arvonlisäverotusta sekä jousiammuntaseurojen käsityksiä sen hyödyistä ja haitoista.

Luodessani kysymysrunkoa tutkimusta varten pyrin tekemään kysymyksiä, joihin saisin mahdollisimman kattavia vastauksia, ja välttämään kyllä / ei vastausten mahdollisuuksia.

5.1 Tutkimusmenetelmän valinta

Yleisesti käytössä olevia tutkimusmenetelmiä ovat kvalitatiivinen ja kvantitatiivinen tutkimus. Kvalitatiivista tutkimusta kutsutaan myös laadulliseksi tutkimukseksi. Siinä periaatteena on ymmärtää tutkimuksen kohdetta. Tällöin tutkimusaineiston keräämisessä hyvä keino on haastattelu, eikä tutkijan ole välttämätöntä kerätä suurta vastauslukumäärää. Vaihtoehtoinen tutkimusmenetelmä on kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus. Siinä tutkija pyrkii saamaan suuren määrän vastauksia, joiden perusteella hän pystyy tekemään yleistäviä johtopäätöksiä tutkittavasta asiasta. Tutkimustapojen tarkka rajaaminen on kuitenkin hankalaa, ja niitä

kannattaisikin tarkastella toisiaan täydentävinä tutkimusmetodeina. (Hirsjärvi, Remes, Saja-vaara 2013, 136-137).

Alkuperäinen suunnitelmani oli valmistella tutkimuskyselylomake, jonka olisin lähettänyt sähköpostilla kaikille Suomen Jousiampujainliiton jäsenseuralle. Keskusteltuani toiminnanjohtaja J. Rüsterin kanssa aiheesta, päädyin kuitenkin kvalitatiiviseen puhelinhaastatteluun. Valmistelin jo tehdystä kyselykaavakkeesta haastattelun perusrungon, jota käytin puhelinhaastattelussa keskustelun tukena. Haastattelut suoritin puhelimitse, jolloin sain yhteyden maantieteellisesti laajaan kohderyhmään, vastaajien toimiessa niin Etelä-, Pohjois-, kuin Itä-Suomesakin.

5.2 Kohderyhmän valinta

Tavatessani Rüsterin huhtikuussa, keskustelimme tutkimuksesta ja sen kohderyhmästä (haastattelu, Juhana Rüster). Pääkriteereitä kontaktoitavien seurojen valinnassa oli seurojen koko jäsenmäärällä tarkasteltuna, kontaktoitavien henkilöiden aiempi aktiivisuus SJAL:lle vastauksissa, sekä maantieteellinen koko Suomen kattavuus.

SJAL:n 57:stä jäsenseurasta valitsimme kriteerien perusteella noin kolmasosan, mahdolliseksi haastattelun kohteiksi. Aloittaessani haastattelujen soittamisen, osaa kontaktihenkilöistä en saanut kiinni, eikä osalla ollut halua tai aikaa haastatteluun. Sain kuitenkin haastateltua kuiden eri seuran toimijaa. Henkilöt toimivat seurassaan joko puheenjohtajana, sihteerinä tai rahastonhoitajana.

5.3 Haastatteluihin valmistautuminen ja niiden suoritus

Haastatellut henkilöt sijaitsevat eri puolilla maata. He olivat entuudestaan minulle tuntemattomia ja etukäteistietona tutkimuksestani heillä oli vain tiedote, jonka he olivat saaneet SJAL:in Rüsterin lähettämänä huhtikuun lopulla.

Valmistauduin jokaiseen haastatteluun tutkimalla kyseisen jousiammuntaseuran Facebook sivuja sekä niiden kotisivuja internetissä. Sivuilta etsin kaikki mahdolliset perustiedot seurasta, sen jäsenmäärän, harjoituspaikat, jäsenhinnat, ja harjoitteluhinnastot. Näin myös haastateltava sai jo haastattelun alussa käsityksen perehtyneisyydestäni aiheeseen. Kuten Hyvärinen, Nikander ja Ruusuvoori (2017, 39) toteavat kirjassaan, että tämä rakentaa luottamusta haastattelijan sekä haastateltavan välillä ja vaikuttaa sitä kautta myös vastausten moninaisuuteen. Tämä myös helpottaa haastattelun kulkua ja parantaa luontevan keskusteluyhteyden syntymistä.

Valmistelin puhelinhaastattelua varten kysymysrunгон (liite 1), johon järjestin kysymykset loogiseen järjestykseen. Kysymysrunгон tarkoituksena ei ollut se, että seuraisin sitä orjallisesti, vaan että se sujuvoittaa haastattelua, helpottaen työtäni ja varmistaen että kaikkiin kysymyksiin saan haastateltavalta vastauksen. Aloitin seuraavaa koskevista perustiedoista ja etenin markkinointikysymysten kautta seuran tulojen ja menojen selvittämisen kautta vastaajan käsityksiin vapaaehtoisen arvonnäisäverotuksen hyödyistä ja haitoista. Viimeisenä kysymyksenä käsittelin seuran tulevaisuuden visiota sekä mielipidettä, kuinka yhteiskunta pystyisi auttamaan rekisteröitynyttä yhdistystä toiminnassaan nykyistä paremmin.

6 Tutkimuksen analysointi ja tulokset

Tässä kappaleessa käsittelen haastatteluihin vastanneiden henkilöiden näkemyksiä ja mielipiteitä. Seurojen anonymisyyden nimissä en erittele vastaajia, vaan käsittelen vastauksia kokonaisuutena.

Aloitin puhelinhaastattelut keskustelemalla vastaajan kanssa hänen kotiseuransa perusasioista, kuten seuran jäsenmäärästä ja harrastettavista jousiammuntalajeista. Tästä etenin seuran toiminnan aktiivisuuteen eli alkeisammuntakursseihin, uusjäsen hankintaan, yritysmyyntiin sekä kilpailuiden järjestämiseen.

Haastatellut seurat järjestävät aktiivisesti kilpailuita ympäri vuoden kaksi - neljä kertaa. Näistä pääsääntöisesti kaksi on hallikilpailua ja kaksi ulkokenttä-, tai maastokilpailua kesäkaudella. Kilpailutoiminnasta seurat kertoivat saavansa hyvin rahaa omaan toimintaansa. Myös yrityksille myytävistä TyKy-päivä ammunnoista sekä alkeis-, ja ammuntakursseista, koululaisammutuksista, polttariporukoista saatavat tulot ovat seuroille hyvin tärkeitä. Kisapaikasta riippuen seuroilla oli jonkin verran arpajais-, sekä buffetmyyntiä, mutta esimerkiksi kaupungin urheiluhallissa buffetin pitäminen ei ole sallittua, koska samoissa julkisissa tiloissa toimii myös kahvila tai ravintolayrittäjiä. Myös ammuntakurssien sekä yrityksille myytävien TyKy-päivien järjestäminen ja aikatauluttaminen on monesti hankalaa monikäyttöisissä urheiluhalleissa, koska tilat ovat rajalliset niin neliömetreiltään, kuin sallituilta käyttäajoiltaan.

Jousiammunnan mainonta ja markkinointi on tällä hetkellä hyvin vähäistä. Kaikilla haastatelluilla seuroilla on kyllä siistit ja helposti käytettävät nettisivut, joilta löytyy tietoa lajista, seurasta, ammuntapaikoista ja harjoitusajoista. Markkinointiin ei tosin ole panostettu, vaan nettisivujen lisäksi pääasiallinen väylä josta uusi, tuleva harrastaja saa tietoa toiminnasta, on puskaradio. Uuden harrastajan oma aktiivisuus on siis ratkaiseva tekijä jousiammunnan pariin hakeutuessa. Puskaradion lisäksi innostavia tekijöitä ovat mm: paikallisissa lehdissä uutisoidut paikallisen seuran jäsenten onnistumiset kilpakentillä, lajin saama huomio kansainvälisissä

kilpailuissa, kuten esim. Olympialaisissa, sekä suuren suosion saaneet elokuvat ja tv-sarjat, joissa käytetään jousiaseita, esim. Taru Sormusten Herrasta, Nälkäpeli, Robin Hood.

Haastattelussa kävi ilmi, että seurojen omistukset ovat vähäisiä. Useimpien seurojen pääasiallinen harjoituspaikka kesäisin on ulkorata, jonka kaupunki on antanut toistaiseksi yleishyödyllisen urheiluseuran käyttöön. Kaupungista ja sopimuksista riippuen alueen hoitotyöt saattavat kuulua seuralle tai kaupunki saattaa auttaa alueen hoidossa, sekä myös kilpailuiden järjestämisessä. Näillä alueilla seurojen omistuksessa ovat lähinnä varastorakennukset, ammutakotokset sekä ammutataustat.

Samankaltainen toimintamalli on myös kaupunkien urheiluhallien suhteen. Suurimpina ongelmia niissä on rajalliset käyttöajat jousiammunnassa, koska muutkin hallin käyttäjät täytyy huomioida. Urheiluhallin sijaan monella seuralla harjoituspaikka on muualla, kuten esim. väestösuojassa tai palokunnan tiloissa. Näissä tosin vuokrahinnat ovat kaupungin tiloja korkeammat.

6.1 Seurojen tulot

Haastateluilta seuroilla on muitakin tuloja jäsenmaksujen lisäksi. Oleellisimpia tulolähteitä ovat ammutakilpailuiden järjestäminen sekä alkeisharjoitustoiminta. Kilpailuita nämä seurat ovat perinteisesti järjestäneet 2-4 kertaa vuodessa. Osallistujamaksuilla on saatu katettua ratojen kunnostamisen kulut. Kisojen aikainen buffetti-, ja arpajaismyynti ovat myös voitollista toimintaa.

Erilaisille ryhmille järjestettävät ammutukset ovat oleellinen osa tuloja. Ryhmiä ovat mm. yritysten ja kaupungin TyKy päivät, koululaisryhmät ja polttareiden viettäjät.

Osa seuroista järjestää Ensinolet konseptin mukaista jousiammuntakurssitusta ja osa perehdyttää uusia harrastajia lajin saloihin alkeisammuntavuoroilla. Koulutus on ympärivuotista. Joissakin seuroissa koulutus on järjestetty palkatulla henkilökunnalla, joissakin kokeneiden jäsenten toimesta ja yleistyvänä suuntauksena on SJAL:on järjestämien ohjaajakoulutusten läpikäyneiden henkilöiden toimesta. Sekä Ensinolet konseptilla, että alkeisammuntavuoroilla on suuri vaikutus seuran vuotuisissa kokonaistuloissa.

6.2 Lahjoitukset ja tuet seuratoiminnalle

Useimmiten seurat saavat omalta kaupungiltaan hyvin tukea, kun sitä pyytävät perusteluiden kera. Tukea on monenlaista. Kaupungit tukevat antamalla seuroille harjoituspaikkoja ja ylläpitämällä niitä. Myös rahallista tai materiaalitukea saattaa saada kaupungilta mm.

ammuntataustoja ja telineitä varten. Monesti kilpailuiden järjestämisessä kaupungin apu on merkittävää.

Lahjoituksina seurat ovat saaneet mm. arpajaispalkintoja ja materiaaleja ratojen rakennelmia varten. Näitä lahjoituksia vastaan seurat ovat luovuttaneet mainospaikkoja kilpailuiden ajaksi. Muulla tavoin mainostilan myynnistä saadut tulot ovat hyvin vähäisiä.

6.3 Seurojen menot & tavarantoimittajat

Seurojen kulut kohdistuvat ampumaratojen ja ammuttavälineiden kunnossapitoon, liittojen maksuihin, vakuutuksiin, valmentajakoulutuksiin ja tilojen vuokriin. Yksi vastaajaseura, jolla on palkattua valmennusapua, kertoi henkilöstökulujen olevan myös oleellinen kuluerä, mutta useimmissa seuroissa valmennustoiminta on hoidettu vastikkeettomana talkootyönä, jolloin valmentajan ainoa kulukorvaus on ollut kilometrikorvaus kotoa harjoittelupaikalle.

Hankintoja seurat tekevät useimmiten paikallisista jousiammuntaliikkeistä, monesti sen vuoksi että tarvikkeita olisi myös tulevaisuudessa saatavilla lähellä toimivilta, kotimaisilta toimittajilta. Paikallisten toimijoiden kanssa reklamaatiotapausten käsittely on myös helppoa ja sujuvaa.

Osa hankinnoista tehdään kuitenkin ulkomaisilta nettikauppoilta, pääosin Englannista ja Hollannista, sillä esimerkiksi maalitaulut ovat monesti sitä kautta suurissa erissä ostettuna huomattavasti edullisempia. Riippumatta siitä, tilataanko tuotteet kotimaisilta vai ulkomaalaisilta toimittajilta, on tuotteiden hyvä laatu keskeinen kriteeri.

6.4 Käsityksiä vapaaehtoisesta arvonlisäverovelvollisuudesta

Useimmat haastatellut seurat eivät olleet edes miettineet arvonlisäverovelvollisuuden mahdollisuutta. Ne ovat kokeneet, että niin tulot kuin menotkin ovat seuralla niin pieniä, että alv-velvollisuus ei toisi oleellisia etuja mukanaan. Elinkeinotoimintaa harjoittavan yleishyödyllisen yhteisön toiminta on verovapaata 10 000 €:n saakka. Suurin osa suomalaisista jousiammuntaseuroista jää tämän tulorajan alapuolelle.

Vain yksi haastatelluista seuroista on tehnyt laskelmia vapaaehtoisen arvonlisäverovelvollisuuden suhteen. Vähentäessään ostojen alv:t myyntien alv:sta, seura saattaisi saada pienen euro-määräisen hyödyn, mutta vastaavasti mm. rahastonhoitajan ja toiminnantarkastajan työt kasvaisivat. Vaikka tämän seuran budjetti on tuplaantunut viimeisten vuosien aikana, ei sen tekemien hankintojen summa ole kasvanut merkittävästi.

Huomioon ottaen kaiken lisätyön ja lisääntyneen byrokratian, tämän seuran vastaus arvonlisäverovelvollisuuden taloudelliseen kannattavuuteen urheiluseuratoiminnassa oli jyrkkä ei.

6.5 Swot analyysi

SWOT analyysi on käyttäjälleen hyvin käytännönläheinen työkalu etsittäessä ja pohdittaessa jonkin tietyn projektin ominaisuuksia ja mahdollisia uhkia. Lyhennys SWOT tulee sanoista: Strengths (vahvuudet), Weaknesses (heikkoudet), Opportunities (mahdollisuudet) ja Threats (uhat) (Opetushallitus). Näiden avainsanojen mukaisesti analyysin käyttäjä määrittelee projektinsa vahvuuksia, heikkouksia, mahdollisuuksia sekä uhkia. Tämän avulla voidaan tehdä päätelmiä suunnitelmista, tarvittaessa muuttaa niitä, sekä osataan paremmin varautua etukäteen niin negatiivisiin kuin positiivisiin vaikutuksiin.

Alla on SWOT analyysi, johon on kerätty haastatteluissa esiin tulleita näkemyksiä mahdollisista muutoksista jousiammuntaseuran toiminnan muuttuessa arvonlisäverovolliseksi.

<h3>SWOT analyysi</h3>	
<p><u>Vahvuudet</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Mahdollisuus vähentää ostojen alv, myyntien alv:sta 2. Pätevä lajivalmennus 3. Hyvin johdettu seuratoiminta 	<p><u>Heikkoudet</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Toiminnan laajentuessa nykyinen kapasiteetti ei riitä, tarvitaan lisää harjoitustilaa 1. Kasvun lumpalloeefekti – palkatun henkilöstön lisääntyessä, 2. kasvaa myös vastuut ja velvollisuudet, ammattimaisen tietotaidon tarve, sekä kulut
<p><u>Mahdollisuudet</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kehittää seuran toimintaa, kokoa, tuloja 2. Lisätä uuden harrastajakunnan määrää 3. Parantaa aktiivisten harrastajien mahdollisuuksia edetä ampujina / kilpauralla 	<p><u>Uhat</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Seuran jäsenistön kulut kasvavat 2. Edellisestä seuraava jäsenkato 3. Koko toiminta toiminnanjohtajan harteilla (entä jos toiminnanjohtaja lopettaa?)

Kuvio 3

7 Johtopäätelmät

Tutkimuksen validius tarkoittaa tutkimusmenetelmän kykyä mitata ja kertoa mahdollisimman tarkasti sitä aihetta tai ominaisuutta, jota halutaan tutkia. Reliaabeliuudella tarkoitetaan tutkimuksen toistettavuutta. Vaikka kvalitatiivisissa tutkimuksissa validiutta sekä reliaabeliuutta ei aina tulkita samoilla tavoilla, on kuitenkin kaikkia tutkimuksia arvioitava niiden luotettavuuden ja tutkimuksellisen pätevyyden suhteen (Hirsjärvi ym. 2013, 231).

Kuten Hirsjärvi ym. (2013, 232) kertovat, kvalitatiivisen tutkimuksen luotettavuutta korottaa mahdollisimman tarkka ja yksityiskohtainen selostus tutkimuksen etenemisestä sen joka vaiheessa. Puhelinhaastattelusta on hyvä kertoa lukijalle haastatteluun kulunut aika, ajankohta, mahdolliset vastausten virhetulkinnat sekä itsearviointi haastattelusta ja sen toteutumisesta.

Tutkimukseni jousiammuntaseurojen käsityksistä ja käytänteistä vapaaehtoisen arvonnäköveroituksen suhteen on validi. Kartoitin haastattelukysymysten avulla eri seurojen näkemyksiä sekä mahdollista toiminnallisuutta tutkimuskysymyksen tiimoilta. Tutkimuksen toteutin laadullisena haastattelututkimuksena, kontaktoiden eri seurojen johtohenkilöitä puhelimitse. Seurat valitsin sattumanvaraisesti, valiten kuitenkin vastaajia eri puolilta Suomea sijaitsevilta seuroilta, jolloin vastaajat eivät ole todennäköisesti olleet yhteydessä toisiinsa tutkimusaiheen suhteen, vaan vastaajien näkemykset ovat puhtaasti heidän omiaan. Haastateltavat ovat seuransa hallituksissa toimivia henkilöitä, jolloin heillä on ajankohtaista tietoa seuransa toiminnasta, tulevaisuuden suunnitelmista sekä taloudellisesta tilanteesta ja taloudenhoidosta.

Tutkimushaastattelu tehtiin tähän tutkimukseen kuudelle eri jousiammuntaseuralle. Haastatteluun pyydytetyt seurat ovat jäsenmääriensä perusteella keskiarvoa suurempia seuroja ja ne sijaitsevat eri puolilla Suomea. Osa seuroista joihin sain yhteyden, eivät olleet kiinnostuneet osallistumaan haastatteluun, mutta sain kuitenkin kattavan määrän vastaajia haastattelluani. Vastaajilla oli toisistaan poikkeavia näkemyksiä, mutta myös monia yhteneväisiä näkemyksiä seuratoiminnan talouden hoidosta.

SJAL:ssa jäsenseuroja on noin 50, joten haluttaessa tutkimukselle laajempaa kattavuutta, tämä tutkimus olisi mahdollista suorittaa uudestaan samalla tutkimusmetodilla ja kysymyksillä.

Palkattomaan vapaaehtoistyöhön perustuvassa yhdistystyössä toiminnan kasvattaminen on mahdollista, mutta ei välttämättä mieluista, talkootyötä tekeväälle jäsenistölle. Jos osa seuran työstä toteutetaan palkatulla henkilöstöllä ja osa palkattomana talkootyönä, saattaa talkootyön tekijät kokea tilanteen epätasa-arvoiseksi, jonka seurauksena he saattavat vähentää

talkootyöpanostaan, tai pahimmillaan erota seurasta. Myös uusien talkootyöntekijöiden aktiivointi olisi nykyistä hankalampaa, kun seura tuntuisi jäsenilleen enemmän palveluntarjoajalta, kuin perinteiseltä tiiviltä seuraorganisaatiolta, jossa puhalletaan yhteen hiileen, yhteisen päämäärän ja hyvien harrastusmahdollisuuksien hyväksi.

Lähdettäessä kehittämään seuratoimintaa, toimijat kohtaavat helposti lumipalloeefektin. Mitä enemmän alkeisampuja saadaan toimintaan mukaan, tai markkinoitua seuran palveluita yrityksille, sitä ahtaammaksi käyvät toimitilat, jolloin toiminnalle pitää löytää uusi paikka, tai jakaa toimintaa useaan harrastuspaikkaan. Palkattaessa seuralle valmennusapua, rahastonhoitajan työtehtävät kasvavat huomattavasti, jolloin joudutaan harkitsemaan taloudenpidon ulkoistamista. Omien töiden lisäksi seuralle aikaansa uhraavat talkoolaiset

Vastauksena seuratoiminnan johtamisen ja hallinnoinnin monimutkaistumiseen voisi olla kokopäiväisen toiminnanjohtajan palkkaaminen. Tällöin toiminnanjohtajalla olisi monipuolinen työnkuva, joka sisältäisi kaikki oleelliset seuran toiminnot, kuten valmennus, kurssikoordinaatio, alkeisopetus, hallinnointi, viestintä, myynti ja markkinointi.

Opinnäytetyön ja tutkimuksen vastausten perusteella toimeksiantajayhdistys Wilhelm Tell Ry:lle voi suositella täsmentävien laskelmien tekoa seuran tuloista ja menoista, verraten tämän hetkistä tilannetta mahdolliseen arvonlisäverovelvolliseen tilanteeseen. Seuran hallituksen täytyy etukäteen analysoida seuran yleinen tahtotila, ja pohtia vastausia kysymyksiin; onko verotettavaa tuloa riittävästi kattamaan ostojen hinnoista hyvitetävää arvonlisäveron määrää? Kuinka paljon seuran toimintaa ollaan valmiit muokkaamaan muuttuvassa tilanteessa. Toiminnan laajentuessa ja palveluiden myynnin kasvaessa, riittävätkö nykyiset toimitilat, vai täytyykö etsiä uusia suurempia harjoituspaikkoja? Halutaanko jatkaa nykyisenlaisella toimintatavalla, joka perustuu vapaaehtoistyöhön vai uudistaa seuran toiminta kokonaisuudessaan ja palkata seuralle täysiaikainen ammattimainen toiminnanjohtaja?

Lähteet

Painetut

Hirsjärvi, S., Remes, P., Sajavaara, P. 2013. Tutki ja kirjoita. 18. painos Porvoo: Bookwell Oy

Hyytinen, T., 2016. Jousikirja, 2016 EU: Arma Fennica

Hyvärinen, M., Nikander, P., Ruusuvuori, J. 2017. Tutkimushaastattelun käsikirja. 2017 Tallinna: Tallinna Raamatutrükikoja OÜ

Loimu, K. 2014. Yhdistystoiminnan käsikirja, 5. uudistettu painos 2014 Sanoma Pro Oy

Myrsky, M. 2004 Yleishyödyllisen yhteisön verotus. 2004 Vantaa: Dark Oy

Perälä, S., Perälä, J. 2003. Yhdistyksen ja säätiön talous, kirjanpito ja verotus. 3. uudistettu painos 2006 Juva: WS Bookwell Oy

Vierros, H., Pöyhönen, K., Kallio, M. 2010. Yhdistykset ja säätiöt, kirjanpidon, tilinpäätöksen ja verotuksen erityiskysymyksiä. 2010 Keuruu: KHT-Media Oy

Äärilä, L., Nyrhinen, R., Hyttinen, P., Lamppu, K. 2017. Arvonlisäverotus käytännössä. 11. uudistettu painos 2017 Liettua: BALTO print

Sähköiset

Arvonlisäverokannat, viitattu 18.8.2018. <https://www.veronmaksajat.fi/luvut/Tilastot/Kulutuserot/Arvonlisavero/>

FFAA jäsenistö, viitattu 7.8.2018. <https://www.ffaa.fi/jasenasiat-kilpailulinsensit/ffaa-jasenseurat-2017/>

Helsingin jousiammuntapiiri, viitattu 27.7.2018. <http://www.helsinginjousiammuntapiiri.fi/esittely/>

Olympiakomitea. 2018. viitattu 21.3.2018. <https://www.olympiakomitea.fi/huippu-urheilu/olympiahistoria-2/olympialajit/kesalajit/jousiammunta/>

Opetushallitus, viitattu 25.9.2018. https://www.oph.fi/saadokset_ ja_ohjeet/laadunhallinnan_tuki/wbl-toi/menetelmia_ ja_ tyovalineita/swot-analyysi

Patentti ja rekisterihallitus, viitattu 1.3.2018. https://www.prh.fi/fi/yhdistysrekisteri/yhdistysrekisterintilastoja/lukumaaratyhdistysrekisterissa_jauskonnollistenyhdyskuntienrekisterissa.html

SJAL jäsenistö, viitattu 7.8.2018. <https://www.sjal.fi/seuroille/suomalaiset-jousiammuntaseurat/>

SJML jäsenistö, viitattu 7.8.2018. <http://www.jousimetsastys.fi/wp/yleista-tietoa/jasenyhdistykset/>

Suomen perustuslaki 13 §, viitattu 1.3.2018. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/19990731?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=yhdistymisvapaus#a731-1999>

Suomen perustuslaki, 3§, viitattu 1.3.2018 <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1989/19890503>

Tuloverolaki 22§, viitattu 20.7.2018. https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/47999/verotusohje_yleishyodyllisille_yhteisoi3/

Tuloverolaki 23§, viitattu 9.3.2018. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1992/19921535?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=tuloverolaki#L3P22>

Tuloverolaki, 22§. viitattu 9.3.2018. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1992/19921535?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=tuloverolaki#L3P22>

Vero, yleishyödyllisyys, viitattu 1.3.2018. <https://www.vero.fi/yrietykset-ja-yhteisot/tietoa-yrietysverotuksesta/tuloverotus/yhdistys-ja-saatio/>

Wilhelm Tell Ry. 2018. Viitattu 8.3.2018. <https://www.wilhelmtell.fi/wilhelm-tell/hallitus/>

Yhdistyksen järjestäytyminen, viitattu 9.3.2018. https://www.prh.fi/fi/yhdistysrekisteri/rekisteroity_ja_rekisteroimaton_yhdistys/rekisteroity_ja_rekisteroimaton_yhdistys.html

Y-tunnus, viitattu 10.7.2018. https://www.prh.fi/fi/yhdistysrekisteri/yhdistys_y_tunnus.html

Julkaisemattomat

Haastattelu, Juhana Ruster	10.4.2018
Haastattelu, seura 1	24.4.2018
Haastattelu, seura 2	26.4.2018
Haastattelu, seura 3	14.5.2018
Haastattelu, seura 4	22.5.2018
Haastattelu, seura 5	24.5.2018
Haastattelu, seura 6	3.7.2018

Kuviot

Kuvio 1: Suunnitelman perusteet.....	7
Kuvio 2: Arvonlisäverokannat.....	14

Kuvat

Kuva 1: Vastakaarijousi (Jussi Pohjanheimo)	10
Kuva 2: Taljajousi (Jussi Pohjanheimo).....	11
Kuva 3: Pitkäjousi ja ratsastusjousi (Jussi Pohjanheimo).....	12
Kuva 4: Tullausinfo	16

Kaavio

Kaavio 1: Yhdistyksen tulot	22
Kaavio 2: Yhdistyksen menot	23
Kaavio 3: SWOT taulukko	24

Liitteet

Liite 1: Haastattelukysymysten runko.....	377
---	-----

Liite 1: Haastattelukysymysten runko

Perustietoja seurasta

Seuran nimi
 Seuran kotipaikkakunta
 Jäsenistön määrä
 Mitkä ovat seuranne jousiammuntalajit?

Seuran toiminta

Toiminnan luonne - järjestättekö kilpailuita / muuta aktiivista jousiammuntatoimintaa?
 Järjestättekö uusien jäsenten hankintaa, alkeisammuntaa ja ammuntakursseja?
 Myyttekö palveluitanne yrityksille, (esim. Tyky päivien järjestämistä)?

Seuran julkisuus ja markkinointi

Kuinka seuran mainonta&markkinointi toteutuu tällä hetkellä?
 Onko seurallanne jäsenlehteä tai muita julkaisuja, joista on tuloja?

Seuran harjoituspaikat

Millaisissa tiloissa yhdistyksenne toimii - yksityiset / kunnalliset tilat?
 Onko yhdistyksellänne omistuksia - harjoituspaikkoja, rakennuksia?

Seuran tulorakenne

Mistä seuranne tulot koostuvat (muut kuin jäsenmaksut)
 Oletteko rahoittaneet seuran toimintaa verovapailla toimilla esim. arpajaiset, myyjäiset, urheilukilpailut, huvitilaisuudet?
 Oletteko saaneet tuloja kisojen aikaisesta mainostilan myynnistä?
 Saako seuranne lisärahoitusta, toimintatukia, avustuksia? -millaista ja mistä?

Seuran menorakenne

Mihin seuran tulot kuluvat?
 Mistä seuranne tekee hankintansa, kalusto, taulut, taustat?
 Miksi kyseiseen tavarantoimittajaan on päädytty?
 Onko yhdistyksellänne palkattua henkilökuntaa? (Vakituista tai tilapäistä).

Seuran tulevaisuuden visio

Minkälaisia toiminnan kehittämissuunnitelmia seurallanne on?

Vapaaehtoinen ALV vaihtoehtona

Onko seurallanne kokemuksia alv velvollisesta toiminnasta
 Onko seurallanne suunnitelmissa siirtyä alv velvolliseksi? Syyt?
 Mitä hyötyjä seurallenne olisi alv velvollisuudesta?
 Mitä mahdollisia haittoja / uhkia seurallenne olisi alv velvollisuudesta?
 Millä lailla ALV velvollisuus helpottaisi seuranne toimintaa?

Sana vapaa

Kuinka mielestänne yhteiskunta / SJAL voisivat helpottaa Ry:n toimintaa?
 Kehittämisiä ideoita lainsäätäjälle Ry sääntelyn ja verotuksen saralta.